

П. Що говори Исусъ за прощеніе-то на грѣхове-ты?

О. За това ви казувамъ: Всякой грѣхъ и хула ще ся прости на чловѣцы-ты; хула-та обаче противъ Духа нѣма да ся прости на чловѣцы-ты. И който рече рѣчь противъ Сына чловѣческаго, ще му ся прости, но който рече противъ Духа Святаго нѣма да му ся прости нито въ тоя свѣтъ нито въ бж-дущій-тъ. Ст. 31, 32. Мар. 3; 28: Лук. 12; 10: Евр. 6; 4: 10; 29: 1 Іоан. 5; 16.

П. Споредъ тия стихове, кои грѣхове могатъ да ся простятъ?

О. Всички-ти грѣхове, колкого да сж много или голѣмы, — “Всякой грѣхъ и хула” — могатъ да ся простятъ, на чловѣцы-ты, ако сьрдечно ся покаѣтъ и просятъ отъ Бога прощеніе. (Іоан. 1; 29. 1 Іоан. 2; 2: 1 Тим. 1; 15: Евр. 7; 25), освѣнь само единъ грѣхъ.

П. Кой е тоя грѣхъ който нѣма да ся прости?

О. Хула-та противъ Святаго Духа. “Хула-та обаче противъ Духа нѣма да ся прости.” Христосъ изгоняваше бѣсове чрѣзъ силъ-тъ на “Духъ-тъ Божій” ст. 28, т. е. “на Святаго Духа,” ст. 32. Но Фарисеи-ти вмѣсто да отдадѣтъ тайж чудеснѣ силѣ на Св. Духа, противъ най силно доказателство и голѣмѣ свѣтлинѣ, самоволно ѣж отдавахъ на Сатанѣ. Това бѣше хуленіе на Святаго Духа, и бѣше толкова голѣмъ и тежкъ грѣхъ щото никакъ нѣма да ся прости. Види ся че тоя грѣхъ състои въ хулително и самоволно отричаніе отъ доказательства-та които *Святой Духъ* даде за Божество-то Христово, и е сжщій-тъ както потѣпкваніе-то на “Сына Божія,” и укоряваніе-то на “Духъ-тъ на благодать-тъ” за които А-